

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEWS](#)
[FEATURE](#)
[PODCAST](#)
[BLOG](#)
[KONTAKT](#)

Bleg nostalgi

2. januar 2018 af [Peter Dyring-Olsen](#)

5

CAPTAIN AMERICA: HVID

999999

Forfatter: Jeph Loeb

Tegner: Tim Sale

Farvelægger: Dave Stewart

Forlag: G Floy Studio

Vejl. pris: 228,-

Udgivelsesår: 2017

Udgivelsesland: Danmark

Det er, som om makkerparret Loeb og Sale ikke rigtig gider mere i deres favntag med Captain America.

Nostalgi er en stærk drivkraft inden for tegneserier. Særligt, når det gælder *fandom* og de genrer og formater, som dyrkes årti efter årti af specielle grupperinger. Jeg er ikke selv fremmed for det og må erkende, at ofte er nostalgien efter en svunden tid, en særlig serieskaber eller en helt genial – gammel – måde at gøre tingene på med til at forstærke min interesse for en serie. Alt VAR bare bedre i gamle dage. Eller var det?

Makkerparret Jeph Loeb og Tim Sale har i snart mange år arbejdet med at genfortælle ikoniske superheltes oprindelsehistorier. Det har primært været Marvel-heltene, de to skabere har ført tilbage til deres grundfortællinger, mens de behændigt har undgået for alvor at beskæftige sig med Kontinuiteten, den redaktionelt bestemte større sammenhæng, som Marvel-universet styres af.

Med titler som *Spider-Man: Blå* og *Hulk: Grå* (tilsammen kaldes denne lille håndfuld tegneserier, der også tæller *Daredevil: Gul* for Farvehistorierne) har Loeb og Sale (gen)opdyrket heltenes basale værdisystemer og de historier, der svulmer bag årtiers kontinuitet som en biceps under helteuniformen. Det har de haft en del held med. Både, fordi projektet har resulteret i velfungerende, flotte tegneserier, der med energi, charme og ikke mindst en god forståelse for superheltenes udgangspunkt og karakter har været vedkommende og underholdende. Men også, fordi Loeb og Sale har balanceret en udpræget grad af nostalgi med en trods alt mere nutidig fortælle- og tegnestil og dermed har vist, at disse kernefortællinger stadig kan have betydning i vore dage.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- ↳ Lars Christian til [Mit møde med Hergé](#)
- ↳ Carsten Søndergaard til [Grønne fingre](#)
- ↳ rbcboss til [Lucha Comico: DC Comics og Hanna-Barbera](#)
- ↳ Kristian Bang Larsen til [Grønne fingre](#)
- ↳ Sajmon til [Grønne fingre](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...

2448 synes godt om

Synes godt om side
Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

for 2 timer siden

Der er både gamle belgiske spejderdrengene og yngre svenske feminister på forårsprogrammet hos forlaget Cobolt. Hvad glæder du dig mest til?

Forårsudgivelser III: Cobolt

SENESTE INDLÆG

Mat, glansløs og under niveau

Tilbage i 2006 blev de første skridt taget til den næste del af Farvehistorierne – *Captain America: Hvid*. Men knapt var de første numre udkommet, før arbejdet gik i stå. Sale forsøgte at undgå emnet på sit eget message board, og jeg var ærlig talt nået til den konklusion, at *Captain America: Hvid* aldrig ville blive til noget. Og det gik mig på!

Sale var på det tidspunkt travlt optaget af at arbejde med TV-serien *Heroes*, og TV-arbejdet har muligvis budt på mere i lønposen for mindre arbejde. I hvert fald røg *Captain America: Hvid* helt væk fra radaren, og der herskede næsten total stilhed om, hvad der mon var sket.

I 2016 udkom den så endelig. Og spørgsmålet er, om den har været ventetiden værd?

Desværre må jeg melde klart ud, at det ikke er tilfældet. I stedet for en frisk genfortælling af Captain Americas oprindelse og grundkonflikt er *Hvid* en mat og glansløs tegneserie, der både på ydre og indre linjer slet ikke kan holde niveauet fra de andre Farvehistorier.

Dramatisk skyldfølelse

Historien tager udgangspunkt i relationen mellem Captain America og hans unge sidekick, Bucky. Og det store drama er selvsagt kaptajnens massive skyldfølelse over, at Bucky faldt i kamp. Dette er det prisme, som vi ser hele historien igennem, formelt set igennem en slags ramme fortælling, der i flere nedslag spiller op til et temmeligt banalt plot om Cap og Bucky, der sammen med Sgt. Fury and The Howling Commandos deltager i anden verdenskrig og bekæmper übernazisten Red Skull.

Historien er fortalt i en arkaisk tone og med en stivbenet dialog, som virker til at være meget direkte inspireret af gamle Marvel-hefter. Det er med til at skabe en afstand til historien og karaktererne uden rigtig at tilføre meget nyt. På intet tidspunkt bliver vi for alvor overbevist om, at Cap er i stand til at have komplekse følelser, og på den måde kommer hele rammen om *Captain America: Hvid* til at fremstå som et postulat. I forhold til de andre Farvehistorier er der simpelthen meget mindre benzin på tanken.

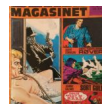
Historiens hjerte er Captain Americas skyldfølelse over hans sidekicks alt for tidlige død – og dårlige samvittighed over at have ladet denne unge, knapt kønsmodne mand tage del i krigshandlinger. Sat over for historiens fjollede superskurke og superhelte, og ikke mindst da Captain America, som ud over sin tro på den amerikanske drøm og den

Forårsudgivelser III: Cobolt

1. marts 2018

0

Verden ifølge Seriemagasinet: En duft af petroleum

28. februar 2018

0

Freudiansk fatalisme

27. februar 2018

0

Forårsudgivelser II: Carlsen, Gyldendal og Eudor

25. februar 2018

0

Hvem er du, Punpun?

23. februar 2018

0

fornævnte skyld ikke har meget saftigt fiktionskød at byde på, bliver det hjerte dog underligt uvedkommende og uoverbevisende. Det er, som om det sort/hvide univers, som tegneserien jo også er navngivet efter, totalt undergraver det potentielt rørende og vedkommende i Captain Americas sorg over Buckys død. Hvor Loeb og Sale med Peter Parker og Bruce Banner fik fremmanet virkelig smerte i en firefarvet superhelteverden, efterlades denne anmelder desværre med en tom følelse ved mødet med *Captain America: Hvid*.

Som superhelteramasjang er serien desværre ikke meget bedre. Den når aldrig rigtig videre end det banale, og selve den grundlæggende spændingshistorie er, nå ja – uspændende. På den måde fejler tegneserien både med at være vedkommende og basalt spændende. At Loeb indsætter sporadiske gæsteoptrædener af Fyrst Namor og en tidlig udgave af Avengers hjælper intet, for gæsterne er væk, før man når at blinke og formår ikke rigtig at tilføre historien noget. Klimakset er i helt usædvanlig grad undervældende og er ovre, før man ser sig om. Jeg måtte bladre tilbage for at sikre mig, at jeg ikke var gået glip af noget.

Akavet ekspressivitet

Tim Sales tegninger har altid haft noget akavet over sig. Men det akavede har været en del af en mere ekspressiv og engagerende, løs og energisk stil og har derfor primært

været en force ved Sales arbejde. Sale har alle dage været væsentligt mindre optaget af anatomi og realisme og meget mere haft som mål at arbejde med en dynamisk og udtryksfuld stil. Det har fået hans arbejde til at skille sig ud.

Også her falder *Captain America: Hvid* dog lidt sammen. Det akavede bliver ofte stift og tager for meget opmærksomhed fra historien. Særligt er Sale slem til at posere personerne i udynamiske stillinger, gerne set enten helt i profil eller helt forfra. Han har også meget svært ved at være gennemført i størrelsesforhold figurerne imellem, og flere køretøjer ser simpelthen enormt mærkelige ud med en overstørrelse Captain America bag rat eller styr. I det interview med Loeb og Sale, som sammen med en dejlig samling skitser og procestegninger afrunder samlingen, joker Sale med, at han ikke er god til at tegne køretøjer. Og det han ved Gud heller ikke. Det gør måske ikke den store forskel, men sat sammen med et meget mindre overbevisende visuelt arbejde generelt efterlader det et indtryk af en forhastet tegner, der muligvis ikke rigtig gad. Sammenholdt med de meget mere overskudsagtige sider og paneler i fx *Hulk: Grå*, bliver Sales udgave af Captain America nogenlunde lige så bleg som værkets titel.

Sale virker til at have haft det sjovest på side 90, hvor han ikke bare flasher sin tydelige inspiration fra Jack Kirbys Captain America men direkte har planket en berømt side, hvor Kirby formidler den nærmest utæmmede energi, som driver Captain America i en slåskamp (der er tale om en side fra Tales of Suspense nummer 85). Men selv her kommer Sale til kort og det lykkedes ham ikke at lægge meget til Kirbys oprindelige, vilde energi – trods en mere livlig og løs streg.

En irriterende kraftanstrengelse

Man kunne håbe, at et værk, der har været så mange år undervejs, ville have ekstra tyngde eller bare en følelse af nødvendighed. Desværre virker det lidt omvendt – som om det har været en irriterende kraftanstrengelse særligt for Sale at vende tilbage til *Hvid*. Og det ses på siderne.

Hvor de andre farvehistorier finder ind til en næsten tidløs kernehistorie ved at gå tilbage til figurerne oprindelse, støder Loeb og Sale mest af alt på en lidt kikset og karikeret historie, som er blevet fortalt med væsentlig mere charme for 50 år siden.

Og så er vi tilbage ved nostalgien. For når resten af elementerne ikke fungerer særligt godt, er der ikke meget andet tilbage end nostalgien. Og en nostalgi, der står mere eller mindre alene, er ikke synderligt interessant.

Nostalgi er en stærk kraft – og særligt inden for superheltegenren, hvor superhelteserier med jævne mellemrum føres tilbage til udgangspunktet. Med nostalgien som drivkraft ER der skabt vigtige værker, ligesom der er også er kommet god underholdning ud af det. Men det virker ærlig talt, som om Loeb og Sale med

Captain America: Hvid skraber bunden af tønden med superheltenostalgi og ikke rigtig får noget vægtigt ud af det.

Vel er der elementer, der trækker op. Når Sale tager sig sammen, er han stadig ganske interessant, og farvelægningen, som altid dygtige Dave Stewart har stået for, er også både velfungerende og flot. Det er desværre bare langt fra nok til at redde en kuldsejlet tegneserie.

Tilbage står en meget undervældende læseoplevelse, og man må som læser spørge sig selv, hvorfor man skulle gide at give sig i kast med *Captain America: Hvid*, når skaberne bag så tydeligt ikke selv gider.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

👤 Jeph Loeb, Tim Sale

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Peter Dyring-Olsen

FORRIGE ARTIKEL

Lucha Comico: De bedste tegneserieoplevelser i 2017

NÆSTE ARTIKEL

På tegnebordet: Peter Madsen

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Nattens ridder sejrer... næsten

SOLO - tegneserier for alle

22. december 2014 af [Søren Frandsen](#)

🗨️ 0

25. december 2013 af [Michael Lindal Andersen](#)

🗨️ 6

5 KOMMENTARER

Matthias Wivel on 3. January 2018

[Reply](#)

Er sikker på jeg ville være enig i anmeldelsen hvis jeg læste tegneserien og ikke som princip undgik alt hvad Loeb skriver.

Pedanten siger, at plankningen ikke er fra Kirby, men fra Sterankos forrygende tre-numres Captain America-historie fra 1968, konkret fra Tales of Suspense 113.

<https://13thdimension.com/wp-content/uploads/2014/04/cap113d.jpg>

Peter Dyring-Olsen on 3. January 2018

[Reply](#)

Ha, den plankning havde jeg helt glemt. Kirby-plankingen, jeg nævner er denne:

https://vignette1.wikia.nocookie.net/marveldatabase/images/4/43/Steve_Rogers_%28Earth-616%29_Captain_America_versus_Batroc_the_Leaper_from_Tales_of_Suspense_Vol_1_85.jpg/revision/latest?cb=20141222015503

Jeg har i dovenskab ikke selv udvalgt billeder til anmeldelsen. Undskyld!

Matthias Wivel on 3. January 2018

[Reply](#)

Ah, den er også pragtfuld!

Robin on 15. January 2018

[Reply](#)

Lige en mindre korrektion: HVID udkom i 2017 i DK. 2016 var vist i det andet land.....

Erik Barkman on 15. January 2018

[Reply](#)

Hej Robin – du har selvfølgelig ret, korrigeret!

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble

baggrundsstof, som henvender sig til
såvel nye som garvede tegneserielæsere.

Læs mere her

Storm P. Museet

The Animation Workshop